

21 lutego obchodzimy Międzynarodowy Dzień Języka Ojczystego ogłoszony przez UNESCO. Jego idea jest zwrócenie uwagi społeczności międzynarodowej na bogactwo różnorodności językowej świata i konieczność jego ochrony, a także promocji wielojęzyczności.

Międzynarodowy Dzień Języka Ojczystego ustanowiony został w czasie 30. Sesji Konferencji Generalnej UNESCO 17 listopada 1999 roku.

Święto upamiętnia wydarzenia w mieście Dhace (obecnie stolica Bangladeszu), gdzie w 1952 roku pięciu studentów uniwersytetu zginęło podczas pokojowej demonstracji. Domagali się oni nadania językowi bengalskiemu statusu jednego z dwóch języków urzędowych w Bengalu Wschodnim, należącym wówczas do Pakistanu. Oficjalnie rząd Pakistanu ogłosił bengalski językiem urzędowym w 1956 roku, po wielu latach sporów. Obecnie 21 lutego to święto narodowe w Bangladeszu.

Z najnowszych statystyk wynika, że co dwa tygodnie znika bezpowrotnie jeden język, a jednocześnie ogromna część związanego z nim bogactwa intelektualnego i kulturalnego.

Organizując co roku obchody Dnia Języka Ojczystego, UNESCO podkreśla swoje zaangażowanie w ochronę i promocję różnorodności kulturowej, a także wielojęzyczności w edukacji, dostrzegając ich znaczenie dla zrównoważonego rozwoju.

UNESCO określa edukację wielojęzyczną jako „wykorzystywanie dwóch lub większej liczby języków jako narzędzi uczenia się i zdobywania wiedzy”.

Termin „edukacja wielojęzyczna” powstał w 1999 roku dla określenia zjawiska posługiwania się co najmniej trzema językami w procesie edukacji: rodzimym dialektem (językiem społeczności lokalnej, do której się przynależy), językiem ojczystym oraz językami komunikacji międzynarodowej. Dwa pierwsze mają decydujące znaczenie w edukacji, natomiast języki obce niezbędne są dla zrozumienia problemów globalnych.

W swoich dokumentach i programach odnoszących się do edukacji wielojęzycznej, UNESCO podkreśla wagę edukacji w lokalnych językach na wczesnych etapach nauczania (przedszkolnym i wczesnoszkolnym). Pozwala to zbudować silny fundament dla późniejszych, wyższych etapów nauki, częstokroć w innym już języku, którym może być na przykład literacki język ojczysty.

Warto podkreślić, że nowa podstawa programowa kształcenia ogólnego wskazuje iż najważniejsze umiejętności rozwijane w ramach kształcenia ogólnego w szkole podstawowej to m.in. sprawne komunikowanie się w języku polskim oraz językach obcych nowożytnych.

W procesie kształcenia ogólnego szkoła podstawowa na każdym przedmiocie kształtuje kompetencje językowe uczniów oraz dba o wyposażenie ich w wiadomości, a także umiejętności umożliwiające komunikowanie się w języku polskim w sposób poprawny i zrozumiały.

Źródło: men.gov.pl